

Espai Cub

PEP VIDAL

{ }

09/10 – 17/11

El projecte { } consisteix en un cub de 83 cm d'aresta i gairebé un tona de pes instal·lat al centre de l'Espai Cub. Malgrat la clara al·lusió a l'escultura minimalista que es podria inferir del seu caràcter objectual elemental, aquest cub condensa i aïlla –mitjançant procediments científics estrictes i revestiments de construcció– el no-res.

Cada espai, ésser, objecte, agent, acte o situació constitueix un sistema que genera reaccions entre la seva pròpia configuració i la d'allò que el circumda. Interessat en la complexitat i sensibilitat dels sistemes i les interaccions, l'autor aborda els procediments tècnics apropiats per eliminar les molècules d'aire i fabricar una càpsula d'ultrabuit, un espai on la pressió atmosfèrica és radicalment inferior a l'habitual, un microsystema on es limiten al màxim les possibilitats d'interacció a l'interior, fins i tot al nivell dels imperceptibles canvis infinitesimals.

Procurant la permanència en el temps d'aquest aïllament, la seva resistència a les variacions i els fluxos dins i fora de { }, el buit ha estat recobert amb tota mena de capes aïllants de materials procedents de la indústria, l'àmbit científic i l'edificació arquitectònica. Polièstirè expandit, fusta, ferro, fibra de vidre, guix, escuma elàstica, ciment, làmines LT (Light Technology), formigó armat, acer inoxidable, plom, aerogel de silici o mu-metal·l es troben entre els elements que impedeixen qualsevol efecte del foc, l'aigua, la humitat, el vapor, les temperatures extremes, la tracció, la compressió, l'impacte i el so que genera, el so aeri, la llum, els raigs X i infraroigs, els camps i les ones electromagnètics o la pols còsmica sobre aquest petit hiper-cub ultrapesat.

Evadint tota mena de modificació o condicionament des de i cap a allò que l'envolta, aquest no-res real, o científic, en la seva particularitat, funciona com un gest simbòlic de la voluntat humana de participar activament sobre el marc de la realitat. Des de la circumscripció a la ciència com a mètode, amb aquest cub de molts cubs dins un altre cub que constitueix { }, Pep Vidal insereix un sistema-no-res en un espai expositiu, una singularitat de l'espai enmig de la ciutat i del món que apel·la a la dialèctica de la possibilitat que defineix el mateix fet artístic.

Pep Vidal (Rubí, 1980) és llicenciat en Matemàtiques per la UAB, doctorand de Física a la UAB i al Sincrotró ALBA, i va fer el Curs avançat d'art contemporani a A*Desk. Vinculant el pensament científic com a experiència vital a la seva pràctica artística, treballa amb els canvis infinitesimals que es produeixen constantment a tot arreu i que tenen una cadena caòtica i (gairebé) infinita. Entre els seus projectes recents hi ha *Flickr = reality?* (Cultura|s, *La Vanguardia*, 2012); *Figura 5.1* (Hangar, 2012); *Un nudo salvaje* (A*Desk, 2012); *Grass grows* (Muxart, Martorell, 2012; Fabra i Coats, 2013); *Proceso en infinito* (LABoral, Gijón, 2012); *Movimiento 44* (Sant Andreu Contemporani, 2013), o *Simbiosis Hippie*, juntament a Jonathan Millán (Can Felipa, 2013). És cofundador de *granja.cat*, projecte per a la difusió de la cultura matemàtica, especialment en nens. Actualment és artista resident a Hangar.

